

ת"פ 55535/05/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריית גת

07 יולי 2020

ת"פ 55535-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד קטיה הכהן - נוכחת

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד יונת בן חיים (ממשרד עו"ד חן בן חיים) - נוכחת

המאשימה

הנאשם

מזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום וכשנה עובר להם, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג.
2. כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.05.2017 בסמוך לשעה 09:30, שהו הנאשם והמתלוננת בביתם, או אז אמרה המתלוננת לנאשם כי היא צריכה לצאת לעבודה וכי היא מאחרת, והנאשם בתגובה השיב לה: "זוזי את מפריעה לי לראות טלוויזיה". בנסיבות המתוארות ניטש ויכוח בין הנאשם למתלוננת.
3. בהמשך לכך, תקף הנאשם את המתלוננת, בכך שהפילה לרצפה, בעט בגופה מספר פעמים, בעט ברגליה ובאיבר מינה, והמתלוננת החלה לצעוק וביקשה שיעזוב אותה, ובהמשך, ניסתה המתלוננת לקום מהרצפה והחלה לצעוק לעבר הנאשם כי הוא חולה נפש.
4. מיד ובהמשך למתואר לעיל, שב הנאשם אל המתלוננת ותקף אותה בכך שאחז בפניה עם ידיו והחל לחנוק אותה, וחבט בה באמצעות אגרופו בלסת פניה. המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי והופנתה לבית החולים "ברזילי".
5. במעשיו המתוארים לעיל, גרם הנאשם למתלוננת חבלה של ממש בדמות רגישות ונפיחות קלה מעל כף רגל ימין, צליעה וקושי בהליכה, רגישות במישוש בלסת התחתונה בשני צדיה, שריטות בפנים ובצוואר, רגישות בפתיחת הפה בלסת התחתונה, רגישות באזור עצם החזה, ודימום בשפתה התחתונה ומכאוב.
6. עוד נטען, כי ביום 06.03.2017 בסמוך לשעה 03:30, עת היו הנאשם והמתלוננת בחדר בביתם, החל הנאשם לתחקר את המתלוננת אודות קשריה הקודמים עם אחרים, או אז ניטש ויכוח בין הנאשם למתלוננת במהלכו קילל אותה הנאשם ועלב בה, תוך שאמר לה כי היא זונה וכי היא צריכה להודות על כך, והמתלוננת החלה לבכות.
7. במועד ובמעמד לעיל, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בראשה וחבט בה באגרופיו בגבה, ובהמשך, סילקה מהבית.
8. כמו כן נטען, כי במועד שאינו ידוע במדויק, אולם כשישה חודשים עובר ליום 21.05.2017, בילו הנאשם והמתלוננת במועדון "דואפ" באשדוד, ובמהלך הביוליו שפכה המתלוננת את כוס השתייה של הנאשם, והוא בתגובה החל לקלל אותה. משיצאו הנאשם והמתלוננת מהמועדון, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה אל עבר רכב חונה.
9. הנאשם הודה בכל המיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); ו**תקיפה סתם של בן זוג (2 עבירות)**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
10. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו.
11. בעניינו של הנאשם התקבלו **מספר תסקירים** הנושאים בעיקרם אופי חיובי, ובסופם, המליץ שירות המבחן להורות על

ביטול ההרשעה ועל השתתפות ענישה בדמות צו של"צ וצו מבחן. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתייחס בהמשך.

12. **מחווות הדעת שהוגשה מטעם הממונה על עבודות השירות שהוגשה ביום 24.06.2020**, עולה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

13. המאשימה עמדה על מעשיו של הנאשם, על הנסיבות לחומרה שנלוו אליהם ועל הערכים המוגנים שנפגעו; כן ציינה המאשימה כי מעשיו של הנאשם נפרשים על פני שלושה אירועים נפרדים ועל כן עתרה לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אירוע, הנע בין 8 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל. כמו כן, המאשימה הפנתה לך שהנאשם נעדר עבר פלילי; לקח אחריות על מעשיו; ולכן שהלה שולב בתוכנית טיפולית והתמיד בה, ואולם, לאור חומרת העבירות והצטברותן, סברה המאשימה כי אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן ועתרה להשית על הנאשם עונש המצוי ברף הבינוני של המתחם הנטען, לצד מאסר מותנה, קנס, חתימה על התחייבות ופיצוי למתלוננת.

14. במסגרת הראיות לעונש הציגה ההגנה אסופת מסמכים ובהם, מכתב מאת תכנית "אפיקים" - האגף לשירותי רווחה וקהילה בעיריית קריית גת (נ/1); מכתב סיום תכנית "אפיקים" מיום 12.06.2019 (נ/2); המלצה מהצבא (נ/3); 4 מכתבי המלצה נוספים מהצבא מחודש פברואר 2015 (נ/4); מכתב המלצה ממעסיקו של הנאשם - מנהל היחידה לאבטחת הכותל המערבי מנובמבר 2017 (נ/5); אישור קבלה ללימודים במכללה למנהל במגמת מכינה טכנולוגית מיום 27.10.2019 (נ/6).

15. לגופו של עניין, ההגנה לא חלקה על מתחם העונש אותו הציגה המאשימה אך טענה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד. בהמשך לך, עתרה ההגנה להורות על ביטול הרשעת הנאשם ומיקדה את טיעוניה בעובדה כי הנאשם שיתף פעולה בהליך הטיפול ועבר כברת דרך משמעותית, וכי הרשעה עלולה לפגוע בשאיפותיו ותכניתיו התעסוקתיות. לחילופין נטען כי היה ובית המשפט יחליט להותיר את הרשעת הנאשם על כנה, אזי יש לחרוג מהמתחם לקולה בשל שיקולי שיקום.

16. הנאשם אשר ניצל את "זכות המילה האחרונה", הביע בושה וחרטה בגין מעשיו, סיפר כי עבר שינוי משמעותי בחייו, וביקש מבית המשפט להתחשב בו לעניין העונש ולאפשר לו להתחיל פרק חדש בחייו.

דין והכרעה

17. ראשית חוכמה אציין, כי משנתתי דעתי ל"מבחן הקשר ההדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014) (להלן: "עניין ג'אבר"); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015) (להלן: "עניין דלאל"); ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015)), באתי לכלל מסקנה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד.

18. הדברים אמורים בשים לב לעובדה כי עסקינן בעבירות אלימות כנגד אותה המתלוננת, בת זוגו של הנאשם, שבוצעו בסמיכות זמנים יחסית, ובנסיבות דומות, תוך שהערך המוגן שנפגע זהה בכל אחד מהמקרים. עוד אציין כי אף המאשימה, בניסוחה את כתב האישום, מצאה לנכון לתאר את כלל מעשיו של הנאשם כמסכת עובדתית אחת החוסה תחת אישום אחד. בהינתן כל האמור, כך לידי, ישנה זיקה הדוקה בין המעשים ויש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כ"אירוע" אחד, בעוד שהשקפה על כל מעשה, כעל אירוע נפרד ושעומד בפני עצמו, תהא מלאכותית במידה רבה.

19. ממילא יצוין, כי בטרם קביעת מתחם העונש ההולם (וגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם), בית המשפט יזהיר עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא יענש בגינו, וכל אירוע יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ראו והשוו לדבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאזי אבו רקייק**, (26.12.2013)).

20. לאור אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולא מהמתחם שייקבע.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

21. בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, צריכה קביעת מתחם העונש ההולם להיעשות בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

22. **הערך החברתי המוגן** שנפגע כתוצאה ממעשי התקיפה שביצע הנאשם, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. זאת ועוד, לא זו בלבד שעבירות של אלימות במשפחה מבוצעות בדרך כלל בחדרי חדרים רחוק מכול עין, אלא שגם לא אחת נמנעים הקורבנות מלפנות לרשויות אכיפת החוק, הן בשל תלות רגשית או כלכלית בעברין והן בשל הרצון לשמור על שלמות התא המשפחתי, מה שמקשה עוד יותר על גילוי ועל העמדתם של העבריינים לדין. כך גם, אודות החומרה הטמונה בעבירות שמבוצעות בתוך התא המשפחתי, אף ניתן ללמוד מעצם כך שהמחוקק מצא לקבוע כי העונש המרבי הקבוע לצדן של עבירות התקיפה יוכפל בשעה שאלו מבוצעות כלפי בנות זוג (ראו בעניין זה, ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (11.10.2007); ע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (19.04.2012)).

23. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן - ובייחוד לנוכח אופייה של האלימות הפיזית אשר הופעלה מצדו של הנאשם ולנזקים שנגרמו למתלוננת - סבורתני כי במקרה הנדון **הפגיעה בערכים המוגנים** הנה ממשית.

24. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי בראש ובראשונה לטיבה ואופייה של האלימות אשר הפעיל הנאשם כלפי המתלוננת, עת בהזדמנות אחת הלה אחז בראשה של המתלוננת וחבט בה באגרופיו בגבה; בהזדמנות נוספת דחף את המתלוננת לעבר רכב חונה; בהזדמנות נוספת הפיל את המתלוננת לרצפה, בעט בגופה מספר פעמים, בעט ברגליה ובאיבר מינה; ובהזדמנות נוספת אחז בפניה עם ידיו והחל לחנוק אותה וחבט באמצעות אגרופיו בלסתה. כן נתתי דעתי לנזקים הגופניים שנגרמו למתלוננת, והכוונה לרגישות ונפיחות קלה מעל כף רגל ימין, צליעה וקושי בהליכה, רגישות במישוש בלסת התחתונה, שריטות בפנים ובצוואר, רגישות באזור עצם החזה, דימום מהשפה התחתונה ומכאוב. כשבגין כל אלו נזקקה המתלוננת לטיפול רפואי בבית החולים. בענייננו, במנעד המעשים אשר יכולים להיכנס לגדריה של עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש בנזק, שבה הורשע הנאשם, מצאתי כי מעשיו של הנאשם (כמתואר בסעיפים 2 ו-3 לכתב האישום) מצויים ברף הבינוני, כמו גם החבלות שנגרמו למתלוננת כתוצאה מהם. ואילו מעשי התקיפה שביצע הנאשם כלפי המתלוננת (כמתואר בסעיפים 7 ו-12 לכתב האישום) מצויים ברף חומרה שאינו נמוך כלל ועיקר.

25. בעניין זה, ואף מעבר לנזק הפיזי שנגרם לה, בנקל ניתן לשער את גודלה של עגמת הנפש שנגרמה למתלוננת ומה רבה הייתה תחושת ההשפלה שחשה, עת בן זוגה מכה אותה פעם אחר פעם וגורם לה לחבלות.

26. עוד אציין כי במקרה הנדון אין להתעלם גם מהנזק הפוטנציאלי אשר היה טמון במעשיו של הנאשם, כאשר ברי כי דחיפת המתלוננת, חניקתה, והמכות שהפליא בה הנאשם במקומות שונים בגופה, עלולים היו לגרום לה נזקים גופניים חמורים מאלו שנגרמו בסופו של יום, וכבר היו דברים מעולם.

27. אשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות, אין מחלוקת כי האירועים התרחשו עקב וויכוחים שניטשו בין הצדדים, ואולם ברי כי אין בכך כדי להצדיק ולו במאומה את התנהגותו הבריונית ושלוחת הרסן של הנאשם כלפי המתלוננת. לצד האמור ולקולה, שקלתי את העובדה שנדמה כי מעשיו של הנאשם נעשו מתוך התפרצויות כעס ספונטניות ומבלי שנלווה להם תכנון מוקדם. אם כי, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות כנגד בני זוג בעידנא דריתחא ומבלי שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.

28. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, ייאמר כי מטבע הדברים, לא ניתן למצוא בפסיקה מקרה שהינו זהה בדיוק למקרה שנדון לפניי. שכן, גם כשמעיינים בפסקי הדין שבהם נדונו מעשי אלימות שבוצעו בעיקר כלפי בני משפחה, לעולם יש שוני במספר העבירות שבוצעו, במשך הזמן שעל פניו הן נפרשו, בחומרת האלימות הפיזית שהופעלה, בחומרת החבלות שנגרמו, וכיוצא באלה. והרי שבכל הפרמטרים שצוינו לעיל, יש כדי להשליך ולהשפיע על מתחמי הענישה שנקבעו בכל מקרה

- ומקרה. ועדיין, יאמר ולו על דרך ההיקש, כי במקרים דומים למקרה שלפניי (והכוונה לשילוב של עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ושתי עבירות תקיפה סתם של בן זוג, אשר בוצעו במסגרת התא המשפחתית), הושתו על הנאשמים השונים עונשים הנעים על פני מנעד רחב - החל מענישה צופה פני עתיד, בין אם לצד צו של"צ ובין אם לאו, עובר בעונשי מאסר למשך מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות, וכלה בעונשי מאסר ארוכים יותר, שבשים לב לאורכם אינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות.
29. כאמור זה עתה, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות, ואילו העונשים שמושתים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גילם; וכיוצא באלה.
30. למנעד הענישה במקרים הדומים למקרה שלפניי, ראו, רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.03.2019); רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.10.2018); ת"פ (שלום ב"ש) 53568-12-19 מדינת ישראל נ' יניב חנאוקר (פורסם בנבו, 04.05.2020); ת"פ (שלום י-ם) 64349-12-19 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 26.04.2020); ת"פ (שלום י-ם) 17170-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 06.02.2020); ת"פ (שלום רח') 48907-02-18 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 01.01.2020); ת"פ (שלום ת"א) 25865-04-16 מדינת ישראל נ' ערן איזן (פורסם בנבו, 22.05.2019); ת"פ (שלום ק"ג) 3638-06-14 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 12.09.2018).
31. אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, וזאת בשים לב להבחנות הנדרשות בין המקרים אשר נדונו שם לבין עניינו של הנאשם שלפניי. כך לדוגמא, ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.05.2016), פסיקה אליה הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של **תקיפה סתם של בת זוג**, ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות ועד ל- 14 חודשים מאסר בפועל. ואולם אציין כי באותו גזר דין בית המשפט הביא בחשבון במכלול שיקוליו כי המתלוננת עברה מסכת ארוכה של אלימות מצד הנאשם. לא זו בלבד, אלא שעל אף שהנאשם באותו המקרה הואשם בעבירת תקיפה סתם אחת, הרי שבית המשפט ציין כי מעשה התקיפה התאפיין במספר רב של שלבים שניתן לראות בכל אחד מהם כמקרה העומד בפני עצמו.
32. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים חורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).
33. כללם של דברים, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כמפורט לעיל - ובייחוד לנוכח שילובן והצטברותן של העבירות, והנסיבות שנלוו אליהן - הריני קובעת כי **מתחם העונש במקרה הנדון ינוע בין מספר חודשים מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 18 חודשים מאסר בפועל.**

ד. שאלת ההרשעה

34. על פי ההלכה הפסוקה, אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה ייעשה רק במקרים חריגים שבחריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר (ראו בעניין זה, למשל, רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות

דיסקונט בע"מ, [פורסם בנבו] (14.04.2010); רע"פ 5100/14 **מסארווה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו]

(28.07.2014); ורע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (10.11.2014)). זאת ועוד, בפסיקה המנחה בשאלת הימנעות מהרשעה נקבע כי זו מותנית בהצטבר שני גורמים: האחד, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (ראו לעניין זה, ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "**פרשת כתב**") וע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש, פ"ד נ(3) 682 (1996)). כן ראו את מבחני העזר בעניין זה, כפי שעמד עליהם כב' השופט ש' לוי **בפרשת כתב** ואת פסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוגי, פ"ד נד(3) 685, 690 (2000).

35. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ועיינתי בתסקירי שירות המבחן, שוכנעתי כי מקרה זה **אינו** נמנה בגדר אותם מקרים חריגים שבהם יהיה זה מוצדק לסטות מהכלל לפיו נאשם שעבר עבירה יורשע בדינו. מצאתי, כי עניינו של הנאשם אינו נופל לגדר אותם "חריגים שבחריגים" או שמתקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות מהרשעתו. ובמה דברים אומרים?

36. במקרה הנדון, מצאתי כי לנוכח חומרת מעשיו של הנאשם, ובוודאי מקום בו לא מדובר במעידה חד פעמית שלו, כאשר הוא תקף את המתלוננת במספר הזדמנויות שונות לא ניתן להימנע מהרשעתו מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. ביטול הרשעתו של הנאשם עלולה לשלוח לו ולציבור כולו מסר מוטעה של סלחנות, (ע"פ (מחוזי באר שבע) 51803-05-15 **מדינת ישראל נ' פנחס דדון**, [פורסם בנבו] (20.09.2015)).

37. כאן אף מצאתי להזכיר את פסיקתו של בית המשפט המחוזי מרכז בע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטמן נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (30.08.2015), שם נקבעה מעין "**מקבילית כוחות**", כאשר מידת הפגיעה הקונקרטית שהוכחתה נדרשת כתנאי להימנעות מהרשעה תעמוד ביחס ישר לחומרת העבירות המיוחסות לנאשם (והדברים אף נלמדים מהתנאי הדורש קיומו של יחס בלתי סביר בין חומרת העבירה לבין מידת הפגיעה בנאשם).

38. אכן, הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות, לקח אחריות על מעשיו, ועבר הליך שיקום משמעותי (כפי שיתואר בהרחבה בהמשך), ואלו בהחלט עומדים לזכותו ויביאו ללא ספק להקלה בעונשו. אך לאור כל המפורט לעיל, לידי, אין בכוחם של אלו להוות הצדקה להימנעות מהרשעה בעניינו. עוד אעיר (ואקדים את המאוחר), כי הגם ששירות המבחן המליץ בתסקירו המסכם להורות על ביטול הרשעת הנאשם, הרי שאף שירות המבחן עשה זאת לאחר התלבטות רבה, והבהיר כי המדובר בהמלצה חריגה, תוך ששירות המבחן נמנע מלהצביע על פגיעה קונקרטית העלולה להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו. מכל הטעמים האמורים, הריני מורה כי **הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה**.

גזירת הדין

39. כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם, ולצורך כך, כמצוות המחוקק בסעיף 40א לחוק העונשין, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. בעניין זה נתתי דעתי לכך כי הנאשם הודה במיוחס לו ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ואף ייתר את הצורך בהעדת המתלוננת. כמו כן נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי; לחלופי הזמן מעת ביצוע העבירות; ולעובדה כי מאז האירוע שבמוקד כתב האישום המתוקן נמנע הנאשם מלשוב ולהסתבך בפלילים. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך ולעובדה שהכלא זר לו.

40. עוד ולקולה, ניתן להעניק משקל מסוים לעובדה כי הנאשם שהה כחודש במעצר מאחורי סורג ובריש ותקופה ממושכת נוספת תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליכי המעצר אינם עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם, יש להניח שהיה בכך כדי להדגיש עבור הנאשם את הפסול שבמעשיו, ואף ניתן לשקול זאת במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין.

41. כמו כן, נתתי דעתי לאמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם. אמנם בראשית הדרך לא ניתן ללמוד מהתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם אודות חרטה כנה וקבלת אחריות מצדו של הנאשם למעשיו, תוך שהנאשם התקשה להבין לעומק את הפגיעה שגרם למתלוננת, והביע עמדה קורבנית, הטיל אחריות רבה על המתלוננת, והיה ממוקד בפגיעה שהוא עצמו חווה במסגרתו של ההליך המשפטי. עם זאת, הרי שמתסקירו המסכם של שירות המבחן ולאור ההליך השיקומי אותו עבר ועודנו עובר הנאשם, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מבטא אחריות על מעשיו ורצון ומוטיבציה משמעותית

להמשיך ולבחון את עצמו באופן ביקורתי, תוך שביטא אמפטיה כלפי המתלוננת.

42. כאן גם יצוין, כי לא התעלמתי מעמדתה של המתלוננת כפי שהובאה והובעה בתסקירי שירות המבחן לפיה, הלה חוותה חוויה קשה בקשר הזוגי עם הנאשם, שלוותה באלימות מילולית ופיזית מצדו כלפיה; פחד, איום, קנאה, שתלטנות ופגיעה בערך העצמי; תוך שעד היום המתלוננת מתמודדת עם השלכות הפגיעה שחוותה מצד הנאשם, והיא אף פנתה לקבלת טיפול רגשי שיסייע בעדה לעבד את הפגיעה שחוותה. ויוער בעניין זה, כי ברי כי שירות המבחן הוא בעל מעמד מיוחד, החב חובת אמון לבית המשפט ותפקידו להביא בפניו את התמונה בכללותה (גם זו המרוחקת מכתב האישום), ובכלל זה את עמדת המתלוננת ואת הנזקים שנגרמו לה (ראו והשוו, רע"פ 488/18 **סועאד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (04.03.2018) וכן - רע"פ 1021/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.12.2009)). לאור כל אלו, בית המשפט לא יעצום עיניו אל מול אותו מידע שנמסר על ידי שירות המבחן מפיה של המתלוננת, ואולם הדבר ילקח בחשבון בזירות הנדרשת, כאשר ברי כי האינטרס של המתלוננת איננו האינטרס היחיד שצריך לעמוד לנגד עיניו של בית המשפט. ועדיין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא היא - קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלד ב"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 **מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל**, [פורסם בנבו] (17.06.2012)).
43. כל אלה, על פניו, היו צריכים להביא את בית המשפט למסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם. אולם, בשים לב לאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, שוכנעתי, כי יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שקבעתי לעיל, וזאת לאחר שהשתכנעתי כי קיים סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם בעתיד. ובמה דברים אמורים?
44. אכן, כעולה מתסקירי שירות המבחן, במסגרת האבחון שנערך לנאשם בהליך המעצר במסגרתו השתתף הנאשם בקבוצת עצורי בית במשך 5 חודשים, התרשם שירות המבחן כי הנאשם נמצא בראשיתו של הליך הכרה באשר למאפייני התנהלותו במסגרת הקשר הזוגי, וניכר כי הלה טרם מצליח להתייחס למאפייני התנהגותו במצבי כעס.
45. כמו כן, בתסקיר שירות המבחן מיום 14.10.2018, התרשם שירות המבחן מחד גיסא, כי הנאשם הינו בעל תפקוד תקין ונורמטיבי, עם רצון לבסס יציבות תעסוקתית, וכן ניכר כי הלה מעוניין בהמשך התנהלות תקינה בחייו. ומאידך גיסא, התרשם השירות כי הנאשם בעל צרכי שליטה גבוהים במסגרות מערכות יחסים וקושי בוויסות רגשי. שירות המבחן התרשם עוד כי נסיבות חייו של הנאשם כילד השפיעו על יכולתו לבסס מערכת יחסים זוגית יציבה ולהתמודד עם מצבים רגשיים מורכבים, וכי הנאשם מגלה תובנה חלקית וראשונית בלבד להתנהגותו האלימה, וכי במצבי משבר הוא עלול להגיב באופן אימפולסיבי ותוקפני. לאור כל אלה, סבר השירות כי יש מקום לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית הממוקדת בטיפול בתחום האלימות הזוגית, תוך שהנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול.
46. וכך, מתסקיר שירות המבחן מיום 23.12.2018, עלה כי שירות המבחן התרשם משיפור שמגלה הנאשם ביחס לתכנים רגשיים מורכבים ולקשייו, העומדים בבסיס התנהגותו האלימה. בנוסף ולאור רצונו של הנאשם לקדם את עצמו מבחינה אישית ותעסוקתית, הפנה שירות המבחן את הנאשם לתכנית "אפיקים" שהינה תכנית ייעודית לצעירים במחלקה לשירותים חברתיים בקריית גת לצורך סיוע והכוונה בנושא לימודים ותעסוקה.
47. שירות המבחן התרשם עוד (מהתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם מיום 16.06.2019 ומיום 25.09.2019), כי לאור שילובו של הנאשם בטיפול בקבוצה פסיכו חינוכית, במרכז למניעת אלימות באשקלון (להלן: "המרכז") ובחלופי כחצי שנה בטיפול ועמידה בו, ניכר כי לנאשם מחויבות גבוהה ומוטיבציה גבוהה להליך הטיפול. שירות המבחן מצוין, כי הנאשם מצוי בהליך של התבוננות פנימית ומתחיל להכיר בחלקים הבעייתיים והאלימים בהתנהגותו במסגרת התא הזוגי, **וכי הסיכון להישנות עבירות נוספות מצדו הצטמצם**. מתוך כך, שירות המבחן התרשם כי יש להעמיק בעבודה הטיפולית עם הנאשם ועל כן, המליץ השירות כי לאחר סיום התוכנית יחל הנאשם בשיחות פרטניות שבועיות במרכז. שירות המבחן מצא כי הנאשם מצוי בהליך הדרגתי של הכרה בבעיותיו, אך עדיין מגלה קשיים בוויסות רגשי במסגרת התא הזוגי, תוך שהוא עלול להגיב באלימות במצבי דחק. על כן סבר שירות המבחן כי בנוסף לטיפולים הפרטניים בהם משולב הנאשם במרכז, ישנה חשיבות לשלב את הנאשם בטיפול קבוצתי ארוך טווח בתחום האלימות הזוגית, תוך שהנאשם הביע רצון להמשיך בהליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן.
48. בתסקירו המסכם של השירות מיום 04.02.2020, עלה כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ייעודית בתחום האלימות

- הזוגית במסגרת שירות המבחן. להתרשמותם של הגורמים המטפלים, הנאשם ביטא רצון ומוטיבציה משמעותית להמשיך ולבחון את עצמו באופן ביקורתי ולהעמיק בהליך הטיפול, כי הלה מצוי בתהליך חיובי ומשמעותי עבורו, וכי באמצעות הטיפול הייחודי שעבר הנאשם, הוא מצליח לזהות מאפיינים בעייתיים ושלייליים בהתנהגותו, מתוך רצון כן, לערוך שינוי מעמיק שיסייע לו לסגל מיומנויות תקשורת תקינות בקשר הזוגי. לאור כל האמור, בא שירות המבחן בהמלצה להימנע מהרשעתו של הנאשם, ולהטיל עליו הענישה שפורטה בראשית הדברים תוך שלהערכת שירות המבחן, ענישה בדמות מאסר בעבודות שירות עלולה לקטוע את הליך השיקום והטיפול המשמעותי בו הוא מצוי.
49. כאמור, במקביל לטיפול שעבר הנאשם במסגרת שירות המבחן, הלה השתלב בתוכנית התעסוקתית "אפיקים", וסיים סדנה בתחום התעסוקה בהצלחה, ואף נרשם ללימודי מכינה טכנולוגית. כפי העולה מתסקירי שירות המבחן והמסמכים שהוגשו מהאגף לשירותי רווחה בקריית גת ותכנית "אפיקים" (נ/1 ונ/2 בהתאמה), הנאשם עבר הליך שיקום משמעותי והביע מוטיבציה גבוהה לפתח את עצמו בפן המקצועי ולהקים משפחה.
50. הנה כי כן, דרך החיים שהנאשם דבק בה מאז שוחרר מהמעצר בתיק זה, הירתמותו לטיפול ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן לאורך תקופה ארוכה, התרשמות שירות המבחן כי הנאשם משקיע מאמצים רבים, משתף פעולה באופן מלא ומגלה מוטיבציה כנה לערוך שינוי בחייו, ולפתח את עצמו בפן המקצועי, מעידים כי הלה זנח את עמדותיו ודפוסיו העברייניים וכי כעת הוא מבקש לשקם את חייו ולהשיבם למסלול נורמטיבי. צא ולמד, שהגם אם מסוכנות של הנאשם לא אוינה לחלוטין, והגם אם עודנה צפויה לנאשם דרך עד להשלמת הליך השיקום, הרי שלדידי כך יהיה לאחר שהנאשם ימשיך ויעמיק את הטיפול במסגרת צו המבחן שייגזר עליו.
51. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט מודע לפסיקה המורה כי בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות ממין זו שבהן הורשע הנאשם, צריך האינטרס האישי של הנאשמים לסגת מפני שיקולי הענישה האחרים. יחד עם זאת, כפי שצוין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיווידואלית. ולא בכדי ניתן למצוא בפסיקתם של בתי המשפט השונים מקרים שבהם הושתו על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות דומות לאלו בהן הורשע הנאשם שלפניי, אף עונשי מאסר מותנים בלבד (בין אם לצד צווי של"צ ובין אם לאו) וראו בעניין זה, למשל: ת"פ (שלום י-ם) 25580-02-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 05.04.2017); ת"פ (שלום י-ם) 30739-05-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 10.11.2016).
52. במקרה הנדון, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, הגם אם לא בלי התלבטות, ובייחוד בשים לב לכך שעסקינן בנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, שהודה בביצוע העבירות, והביע צער וחרטה על מעשיו, לאור ההליך הטיפולי המשמעותי שאותו הוא עבר ועודנו צפוי לעבור; ולנוכח האמור בתסקירי שירות המבחן -מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו ולבכר את שיקול השיקום בעניינו. כאן אף אזכיר, כי בשלב זה, כאשר יש סיכוי לא מבוטל כי הנאשם יחזור לדרך הישר, הרי שאינטרס השיקום איננו האינטרס שלו בלבד, כי אם של החברה כולה. שכן, ככל שהנאשם ישתקם, היא תקבל בחזרה לשורותיה אזרח נורמטיבי, פרודוקטיבי, ושומר חוק. דומני כי השתה של עונש הכולל רכיב של מאסר, עונש שכאמור ייתכן שיהיה בו כדי לקטוע את ההליך השיקומי שעובר הנאשם, עלולה לפגוע הן באינטרס הפרטי של והן באינטרס של החברה כולה.
53. לצד האמור, מצאתי להדגיש בפניו של הנאשם כי הליך השיקום נועד בראש ובראשונה לשרת את טובתו שלו, וכי ככל שלא יתמיד בהליך, וחלילה ישוב לסורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדו של בית המשפט. מן הראוי שידיעה זו תרחף מעל ראשו כל העת.
54. בהקשר זה יצוין כי נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן, אם כי (כאמור) לא מצאתי לאמץ את המלצתו להורות על ביטול ההרשעה ואף לא מצאתי לאמץ במלואה את המלצתו לעניין העונש והיקף שעות השל"צ. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים.
55. **מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**
- א. **צו של"צ בהיקף של 300 שעות.** שירות המבחן יגיש תוכנית לביצוע השל"צ בתוך 14 יום מהיום, ואשר אותה ללא צורך בקיום דיון נוסף.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ וצו המבחן ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

העתק מגזר הדין יישלח בדחיפות לשירות המבחן.

ג. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ה. פיצוי בסך 3,500 ₪ למתלוננת, ע"ת/2.

הפיצוי יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה על ידי הנאשם בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה. מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

ו. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 15,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה מן העבירות בהן הורשע וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

ניתן בזאת צו להשבת המוצג - תעודת מאבטח, לידי הנאשם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו תמוז תש"פ, 07 יולי 2020, במעמד הצדדים.

החלטה

נרשמה לפניי התחייבות הנאשם כמפורט בגזר הדין.

**ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תש"פ, 07/07/2020
במעמד הנוכחים.**

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**

